

Dansk udgave

Retsforskrifter

50. årgang

27. juni 2007

Indhold	I	Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk	
		FORORDNINGER	
	★	Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 723/2007 af 18. juni 2007 om tilpasning af justeringskoefficienterne for vederlag til tjenestemænd og øvrige ansatte ved De Europæiske Fællesskaber	1
	★	Kommissionens forordning (EF) nr. 724/2007 af 27. februar 2007 om ændring af forordning (EØF) nr. 3149/92 om gennemførelsesbestemmelser for levering af levnedsmidler fra interventionslagre til de socialt dårligst stillede personer i Fællesskabet	2
	★	Kommissionens forordning (EF) nr. 725/2007 af 27. februar 2007 om tilpasning af forordning (EØF) nr. 3149/92 om gennemførelsesbestemmelser for levering af levnedsmidler fra interventionslagre til de socialt dårligst stillede personer i Fællesskabet som følge af Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse af Den Europæiske Union	4
		Kommissionens forordning (EF) nr. 726/2007 af 26. juni 2007 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	6
	★	Kommissionens forordning (EF) nr. 727/2007 af 26. juni 2007 om ændring af bilag I, III, VII og X til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001 om fastsættelse af regler for forebyggelse af, kontrol med og udryddelse af visse transmissible spongiforme encephalopatismer ⁽¹⁾	8
		DIREKTIVER	
	★	Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 2007/30/EF af 20. juni 2007 om ændring af Rådets direktiv 89/391/EØF, dets særdirektiver og Rådets direktiv 83/477/EØF, 91/383/EØF, 92/29/EØF og 94/33/EF med henblik på forenkling og rationalisering af rapporterne om den praktiske gennemførelse ⁽¹⁾	21
	★	Kommissionens direktiv 2007/39/EF af 26. juni 2007 om ændring af bilag II til Rådets direktiv 90/642/EØF for så vidt angår maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer af diazinon ⁽¹⁾	25

AFGØRELSER OG BESLUTNINGER

Rådet

2007/441/EF:

- ★ Rådets beslutning af 18. juni 2007 om bemyndigelse af Den Italienske Republik til at anvende foranstaltninger, der fraviger artikel 26, stk. 1, litra a), og artikel 168 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem 33
-

Berigtigelser

- ★ Berigtigelse til Kommissionens forordning (EF) nr. 208/2007 af 27. februar 2007 om tilpasning af forordning (EØF) nr. 3149/92 om gennemførelsesbestemmelser for levering af levnedsmidler fra interventionslagre til de socialt dårligst stillede personer i Fællesskabet som følge af Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse af Den Europæiske Union (EUT L 61 af 28.2.2007) 35
- ★ Berigtigelse til Kommissionens forordning (EF) nr. 209/2007 af 27. februar 2007 om ændring af forordning (EØF) nr. 3149/92 om gennemførelsesbestemmelser for levering af levnedsmidler fra interventionslagre til de socialt dårligst stillede personer i Fællesskabet (EUT L 61 af 28.2.2007) 35

I

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

FORORDNINGER

RÅDETS FORORDNING (EF, EURATOM) Nr. 723/2007

af 18. juni 2007

om tilpasning af justeringskoefficienterne for vederlag til tjenestemænd og øvrige ansatte ved De Europæiske Fællesskaber

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

ud fra følgende betragtning:

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

I perioden fra juni til december 2006 har der været en væsentlig stigning i leveomkostningerne i Estland. Justeringskoefficienterne for vederlag til tjenestemænd og øvrige ansatte bør derfor tilpasses —

under henvisning til protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter, særlig artikel 13,

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

under henvisning til vedtægten for tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber og til ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte ved Fællesskaberne, som fastsat ved Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 ⁽¹⁾, særlig artikel 63, 64 og artikel 65, stk. 2, og bilag VII og XI i vedtægten og artikel 20, stk. 1, og artikel 64 og 92 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte,

Med virkning fra den 1. januar 2007 fastsættes den justeringskoefficient, der i henhold til vedtægtens artikel 64 finder anvendelse på vederlag til tjenestemænd og øvrige ansatte, der gør tjeneste i det nedenfor anførte land således:

— Estland 83,4.

Artikel 2

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 18. juni 2007.

På Rådets vegne
F.-W. STEINMEIER
Formand

⁽¹⁾ EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF, Euratom) nr. 1895/2006 (EUT L 397 af 30.12.2006, s. 6).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 724/2007**af 27. februar 2007****om ændring af forordning (EØF) nr. 3149/92 om gennemførelsesbestemmelser for levering af
levnedsmidler fra interventionslagre til de socialt dårligst stillede personer i Fællesskabet (*)**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3730/87 af 10. december 1987 om almindelige regler for levering til visse organisationer af levnedsmidler fra interventionslagre med henblik på uddeling til de socialt dårligst stillede personer i Fællesskabet ⁽¹⁾, særlig artikel 6, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forbindelse med udvidelsen af Fællesskabet pr. 1. januar 1995 og 1. maj 2004 blev der ikke indsat oplysninger på sprogene i de nye medlemsstater, der tiltrådte Fællesskabet på nævnte datoer, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3149/92 ⁽²⁾. Disse oplysninger på de pågældende sprog bør derfor indsættes.
- (2) Med henblik på at skabe overensstemmelse med Kommissionens forordning (EF) nr. 725/2007 ⁽³⁾, der tilpasser forordning (EØF) nr. 3149/92 som følge af Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse af Den Europæiske Union, bør nærværende forordning anvendes fra den 1. januar 2007.
- (3) Forordning (EØF) nr. 3149/92 bør derfor ændres.

- (4) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 3149/92 foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 7, stk. 5, tredje afsnit, affattes således:

»Den angivelse til forsendelse, der udstedes af afgangsinterventionsorganet, indeholder en af oplysningerne i bilaget.«

- 2) Bilaget til nærværende forordning indsættes som bilag.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2007.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 2007.

På Kommissionens vegne
Mariann FISCHER BOEL
Medlem af Kommissionen

(*) Se side 35 i denne EUT.

⁽¹⁾ EFT L 352 af 15.12.1987, s. 1. Ændret ved forordning (EF) nr. 2535/95 (EFT L 260 af 31.10.1995, s. 3).⁽²⁾ EFT L 313 af 30.10.1992, s. 50. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 133/2006 (EUT L 23 af 27.1.2006, s. 11).⁽³⁾ Se side 4 i denne EUT.

BILAG

»BILAG

Påtegninger omhandlet i artikel 7, stk. 5, tredje afsnit

- på spansk: Transferencia de productos de intervención — aplicación del artículo 7, apartado 5, del Reglamento (CEE) n° 3149/92.
- på tjekkisk: Přeprava intervenčních produktů – Použití čl. 7 odst. 5 nařízení (EHS) č. 3149/92.
- på dansk: Overførsel af interventionsprodukter — Anvendelse af artikel 7, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 3149/92.
- på tysk: Transfer von Interventionserzeugnissen — Anwendung von Artikel 7 Absatz 5 der Verordnung (EWG) Nr. 3149/92.
- på estisk: Sekkumistoodete üleandmine – määaruse (EMÜ) nr 3149/92 artikli 7 lõike 5 rakendamine.
- på græsk: Μεταφορά προϊόντων παρέμβασης — Εφαρμογή του άρθρου 7 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3149/92.
- på engelsk: Transfer of intervention products — Application of Article 7(5) of Regulation (EEC) No 3149/92.
- på fransk: Transfert de produits d'intervention — Application de l'article 7, paragraphe 5, du règlement (CEE) n° 3149/92.
- på italiensk: Trasferimento di prodotti d'intervento — Applicazione dell'articolo 7, paragrafo 5, del regolamento (CEE) n. 3149/92.
- på lettisk: Intervences produktu transportēšana – Piemērojot Regulas (EEK) Nr. 3149/92 7. panta 5. punktu.
- på litauisk: Intervencinių produktų vežimas – taikant Reglamento (EEB) Nr. 3149/92 7 straipsnio 5 dalį.
- på ungarsk: Intervenciók termékek átszállítása – A 3149/92/EKG rendelet 7. cikke (5) bekezdésének alkalmazása.
- på maltetisk: Trasferiment ta' prodotti ta' l-intervent – Applikazzjoni ta' l-Artikolu 7 (5) tar-Regolament (KEE) Nru 3149/92.
- på nederlandsk: Overdracht van interventieproducten — Toepassing van artikel 7, lid 5, van Verordening (EEG) nr. 3149/92.
- på polsk: Przekazanie produktów objętych interwencją – stosuje się art. 7 ust. 5 rozporządzenia (EWG) nr 3149/92.
- på portugisisk: Transferência de produtos de intervenção — aplicação do n.º 5 do artigo 7.º do Regulamento (CEE) n.º 3149/92.
- på slovakisk: Premiestnenie intervenčných výrobkov – uplatnenie článku 7 odseku 5 nariadenia (EHS) č. 3149/92.
- på slovensk: Prenos intervencijskih proizvodov – Uporaba člena 7(5) Uredbe (EGS) št. 3149/92.
- på finsk: Interventiotuotteiden siirtäminen – Asetuksen (ETY) N:o 3149/92 7 artiklan 5 kohdan soveltaminen.
- på svensk: Överföring av interventionsprodukter – Tillämpning av artikel 7.5 i förordning (EEG) nr 3149/92.«

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 725/2007**af 27. februar 2007****om tilpasning af forordning (EØF) nr. 3149/92 om gennemførelsesbestemmelser for levering af levnedsmidler fra interventionslagre til de socialt dårligst stillede personer i Fællesskabet som følge af Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse af Den Europæiske Union (*)**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse,

under henvisning til akten om Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse, særlig artikel 56, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionens forordning (EØF) nr. 3149/92 ⁽¹⁾ indeholder påtegninger på alle Fællesskabets sprog i dets sammensætning pr. 31. december 2006. Disse påtegninger bør suppleres på bulgarsk og rumænsk.
- (2) Forordning (EØF) nr. 3149/92 bør ændres i overensstemmelse hermed —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilaget til forordning (EØF) nr. 3149/92 erstattes af teksten i bilaget til nærværende forordning.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2007.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 2007.

På Kommissionens vegne

Mariann FISCHER BOEL

Medlem af Kommissionen

(*) Se side 35 i denne EUT.

⁽¹⁾ EFT L 313 af 30.10.1992, s. 50. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 724/2007 (se side 2 i denne EUT).

BILAG

»BILAG

Påtegninger omhandlet i artikel 7, stk. 5, tredje afsnit

- på bulgarsk: Превоз на интервенционни продукти — прилагане на член 7, параграф 5 от Регламент (ЕИО) № 3149/92.
- på spansk: Transferencia de productos de intervención — aplicación del artículo 7, apartado 5, del Reglamento (CEE) nº 3149/92.
- på tjekkisk: Přeprava intervenčních produktů – Použití čl. 7 odst. 5 nařízení (EHS) č. 3149/92.
- på dansk: Overførsel af interventionsprodukter — Anvendelse af artikel 7, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 3149/92.
- på tysk: Transfer von Interventionserzeugnissen — Anwendung von Artikel 7 Absatz 5 der Verordnung (EWG) Nr. 3149/92.
- på estisk: Sekkumistoodete üleandmine – määruse (EMÜ) nr 3149/92 artikli 7 lõike 5 rakendamine.
- på græsk: Μεταφορά προϊόντων παρέμβασης — Εφαρμογή του άρθρου 7 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3149/92.
- på engelsk: Transfer of intervention products — Application of Article 7(5) of Regulation (EEC) No 3149/92.
- på fransk: Transfert de produits d'intervention — Application de l'article 7, paragraphe 5, du règlement (CEE) nº 3149/92.
- på italiensk: Trasferimento di prodotti d'intervento — Applicazione dell'articolo 7, paragrafo 5, del regolamento (CEE) n. 3149/92.
- på lettisk: Intervences produktu transportēšana – Piemērojot Regulas (EEK) Nr. 3149/92 7. panta 5. punktu.
- på litauisk: Intervencinių produktų vežimas – taikant Reglamento (EEB) Nr. 3149/92 7 straipsnio 5 dalį.
- på ungarsk: Intervenció termék átzállítása – A 3149/92/EGK rendelet 7. cikke (5) bekezdésének alkalmazása.
- på maltisk: Trasferiment ta' prodotti ta' l-intervent – Applikazzjoni ta' l-Artikolu 7 (5) tar-Regolament (KEE) Nru 3149/92.
- på nederlandsk: Overdracht van interventieproducten — Toepassing van artikel 7, lid 5, van Verordening (EEG) nr. 3149/92.
- på polsk: Przekazanie produktów objętych interwencją – stosuje się art. 7 ust. 5 rozporządzenia (EWG) nr 3149/92.
- på portugisisk: Transferência de produtos de intervenção — aplicação do n.º 5 do artigo 7.º do Regulamento (CEE) n.º 3149/92.
- på rumænsk: Transfer de produse de intervenție — Aplicare a articolului 7 alineatul (5) din Regulamentul (CEE) nr. 3149/92.
- på slovakisk: Premiestnenie intervenčných výrobkov – uplatnenie článku 7 odseku 5 nariadenia (EHS) č. 3149/92.
- på slovensk: Prenos intervencijskih proizvodov – Uporaba člena 7(5) Uredbe (EGS) št. 3149/92.
- på finsk: Interventiotuotteiden siirtäminen – Asetuksen (ETY) N:o 3149/92 7 artiklan 5 kohdan soveltaminen.
- på svensk: Överföring av interventionsprodukter – Tillämpning av artikel 7.5 i förordning (EEG) nr 3149/92.«

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 726/2007**af 26. juni 2007****om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 27. juni 2007.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. juni 2007.

På Kommissionens vegne

Jean-Luc DEMARTY

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 386/2005 (EUT L 62 af 9.3.2005, s. 3).

BILAG

til Kommissionens forordning af 26. juni 2007 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	MA	41,5
	MK	39,3
	TR	94,9
	ZZ	58,6
0707 00 05	JO	159,1
	TR	100,2
	ZZ	129,7
0709 90 70	IL	42,1
	TR	88,0
	ZZ	65,1
0805 50 10	AR	53,1
	TR	92,6
	UY	68,9
	ZA	53,3
	ZZ	67,0
0808 10 80	AR	91,5
	BR	80,6
	CA	102,7
	CL	86,6
	CN	73,1
	CO	90,0
	NZ	99,1
	US	112,0
	UY	91,5
	ZA	96,1
	ZZ	92,3
0809 10 00	TR	195,4
	ZZ	195,4
0809 20 95	TR	274,4
	US	545,4
	ZZ	409,9
0809 30 10, 0809 30 90	ZA	88,5
	ZZ	88,5
0809 40 05	IL	251,6
	ZZ	251,6

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1833/2006 (EUT L 354 af 14.12.2006, s. 19).
Koden »ZZ« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 727/2007

af 26. juni 2007

om ændring af bilag I, III, VII og X til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001 om fastsættelse af regler for forebyggelse af, kontrol med og udryddelse af visse transmissible spongiforme encephalopatiser

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001 af 22. maj 2001 om fastsættelse af regler for forebyggelse af, kontrol med og udryddelse af visse transmissible spongiforme encephalopatiser ⁽¹⁾, særlig artikel 6a, stk. 2, og artikel 23, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der er i forordning (EF) nr. 999/2001 fastsat regler om overvågning af transmissible spongiforme encephalopatiser hos kvæg, får og geder og om foranstaltninger til udryddelse, der skal iværksættes efter bekræftet forekomst af en transmissibel spongiform encephalopati (TSE) hos får og geder.
- (2) I oktober 2005 vedtog Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet (EFSA) en udtalelse om klassificering af atypiske TSE-tilfælde hos små drøvtyggere. Det konkluderes i EFSA's udtalelse, at en operationel definition af atypisk scrapie er mulig, og der opstilles elementer, der indgår i en klassificering af scrapietilfælde. EFSA anbefaler endvidere, at der anvendes overvågningsprogrammer, herunder test og prøveudtagning, med henblik på at kunne påvise alle former for TSE hos små drøvtyggere.
- (3) Der bør derfor indføres definitioner af TSE hos små drøvtyggere, scrapietilfælde, klassisk scrapietilfælde og atypisk scrapietilfælde.
- (4) Hvis et dyr, der er slagtet med henblik på konsum, er fundet positivt ved en hurtig test i henhold til de eksisterende bestemmelser, dvs. bilag III til forordning (EF) nr. 999/2001, destrueres, ud over den slagtekrop, der er fundet positiv, mindst den slagtekrop, der i den samme slagtelinje er umiddelbart foran den slagtekrop, der er fundet positiv, og de to slagtekroppe, der følger umiddelbart efter den slagtekrop, der er fundet positiv.
- (5) Kravet om komplet destruktion af tre slagtekroppe, der i den samme slagtelinje er umiddelbart før eller efter den slagtekrop, der er fundet positiv ved en hurtig test, er ude af proportioner i forhold til risikoen. De pågældende slagtekroppe bør kun destrueres, hvis resultatet af en hurtig test bekræftes som positivt eller inkonklusivt efter undersøgelse ved hjælp af referencemetoderne.
- (6) I henhold til forordning (EF) nr. 999/2001, som ændret ved Kommissionen forordning (EF) nr. 214/2005 ⁽²⁾ og (EF) nr. 1041/2006 ⁽³⁾, skal der gennemføres intensive overvågningsprogrammer vedrørende geder og får, efter at der i 2005 blev påvist bovin spongiform encephalopati (BSE) hos en ged og der havde været tre usædvanlige TSE-tilfælde hos får, hvor BSE ikke kunne udelukkes. De pågældende overvågningsprogrammer bør tages op til revision i lyset af resultaterne af to års intensiverede undersøgelser, som ikke har medført påvisning af nogen yderligere BSE-tilfælde hos får eller geder. For at sikre en effektiv gennemførelse af programmerne bør de reviderede overvågningskrav anvendes fra den 1. juli 2007.
- (7) Programmerne for overvågning af får og geder bør vurderes og tages op til revision i lyset af nye videnskabelige data.
- (8) Resultaterne af den intensiverede overvågning af får og geder underbygger den opfattelse, at den eksisterende politik vedrørende nedslagnings og genindsætning af TSE-inficerede flokke er ude af proportioner. Dertil kommer, at en række problemer, navnlig med hensyn til genindsætning af inficerede flokke, hæmmer en effektiv gennemførelse af foranstaltninger efter påvisning af TSE i en flok.
- (9) Den 8. marts 2007 vedtog EFSA en udtalelse om visse aspekter vedrørende TSE-risikoen hos får og geder. I udtalelsen siger EFSA, at der ikke er dokumentation for en epidemiologisk eller molekylær forbindelse med klassisk og/eller atypisk scrapie og TSE hos mennesker, og at BSE-agensen er den eneste TSE-agens, der er identificeret som zoonotisk. EFSA udtaler endvidere, at de eksisterende diskriminatoriske test, der i henhold til EF-lovgivningen skal anvendes til at skelne mellem scrapie og BSE, er pålidelige, når det gælder differentiering mellem BSE og klassisk og atypisk scrapie.

⁽¹⁾ EFT L 147 af 31.5.2001, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1923/2006 (EUT L 404 af 30.12.2006, s. 1).

⁽²⁾ EUT L 37 af 10.2.2005, s. 9.

⁽³⁾ EUT L 187 af 8.7.2006, s. 10.

- (10) Også andre faktorer bekræfter behovet for at revurdere TSE-udryddelsesforanstaltningerne vedrørende små drøvtyggere, f.eks. den manglende videnskabelige dokumentation for, at scrapie kan overføres til mennesker, udelukkelse af BSE i forbindelse med TSE-tilfælde blandt små drøvtyggere og påvisning af atypiske TSE-tilfælde, der kun spredt sig i begrænset omfang i en flok, men som også forekommer hos får med genotyper, der betragtes som resistente over for BSE og klassisk scrapie.
- (11) Det er almindeligt kendt, at fåre- og gedesektorens struktur er forskelligartet i Fællesskabet, og medlemsstaterne bør derfor have mulighed for at anvende alternative politikker, forudsat at der er fastsat harmoniserede regler.
- (12) Et af de strategiske mål i Kommissionens TSE-køreplan, der blev vedtaget den 15. juli 2005, er at revidere udryddelsesforanstaltningerne vedrørende små drøvtyggere, idet der tages hensyn til de nye diagnostiske redskaber, samtidig med at det eksisterende forbrugerbeskyttelsesniveau opretholdes
- (13) Den 13. juli 2006 vedtog EFSA en udtalelse om avlsprogrammerne med henblik på TSE-resistens hos får. I udtalelsen konkluderer EFSA, at avlsprogrammerne øger fårepopulationers robusthed over for de TSE-typer, man kender i dag, og derfor bidrager til bedre dyresundhed og bedre forbrugerbeskyttelse. Endvidere fremsatte EFSA anbefalinger vedrørende bestemmelse af prionproteingentypen.
- (14) I henhold til artikel 6a i forordning (EF) nr. 999/2001 kan medlemsstaterne iværksætte avlsprogrammer med henblik på selektion af TSE-resistens hos deres egne fårepopulationer. Det er nødvendigt at indføre harmoniserede minimumskrav til sådanne avlsprogrammer.
- (15) Forordning (EF) nr. 999/2001 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (16) Kommissionens beslutning 2003/100/EF af 13. februar 2003 om minimumskrav til udarbejdelse af avlsprogrammer med henblik på TSE-resistens hos får⁽¹⁾ er ikke længere relevant, da bestemmelserne i den nu erstattes af bestemmelserne i denne forordning. Af hensyn til klarheden og retssikkerheden bør nævnte beslutning ophæves.
- (17) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarer, Dyresundhed og Dyresundhed —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag I, III, VII og X til forordning (EF) nr. 999/2001 ændres som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Beslutning 2003/100/EF ophæves.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Bilagets nr. 2), litra b), anvendes fra den 1. juli 2007.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. juni 2007.

På Kommissionens vegne
Markos KYPRIANOU
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 41 af 14.2.2003, s. 41.

BILAG

I bilag I, III, VII og X til forordning (EF) nr. 999/2001 foretages følgende ændringer:

1) Punkt 2 i bilag I affattes således:

»2. I denne forordning forstås desuden ved:

- a) »nationalt tilfælde af BSE«: et tilfælde af bovin spongiform encephalopati, om hvilket det ikke klart har kunnet påvises, at det direkte skyldes infektion forud for importen af levende dyr
- b) »spredt fedtvæg«: indre og ydre kropsfedt, som fjernes under slagtnings- og opskæringsprocessen, navnlig fersk fedt fra hjerte, net og nyrer fra kvæg, og fedt fra opskæringslokaler
- c) »kohorte«: en gruppe dyr, som omfatter både:
 - i) kvæg, der er født inden for 12 måneder før eller efter, at det syge kreatur er født, i den besætning, hvor det syge kreatur er født, og
 - ii) kvæg, som når som helst inden for deres første leveår har været opdrættet sammen med det syge kreatur inden for dets første leveår
- d) »indekstilfælde«: det første dyr på en bedrift eller i en epidemiologisk afgrænset gruppe, hos hvilket en TSE-infektion bekræftes
- e) »TSE hos små drøvtyggere«: et tilfælde af transmissibel spongiform encephalopati, der påvises hos et får eller en ged efter en konfirmatorisk undersøgelse for abnormt PrP-protein
- f) »scrapietilfælde«: et bekræftet tilfælde af transmissibel spongiform encephalopati hos et får eller en ged, hvor en BSE-diagnose er blevet udelukket i overensstemmelse med de kriterier, der er fastsat i EF-referencelaboratoriets tekniske manual om karakterisering af TSE-stammer hos små drøvtyggere (*)
- g) »klassisk scrapietilfælde«: et bekræftet scrapietilfælde, der er klassificeret som klassisk i overensstemmelse med de kriterier, der er fastsat i EF-referencelaboratoriets tekniske manual om karakterisering af TSE-stammer hos små drøvtyggere
- h) »atypisk scrapietilfælde«: et bekræftet scrapietilfælde, der kan skelnes fra klassisk scrapie i overensstemmelse med de kriterier, der er fastsat i EF-referencelaboratoriets tekniske manual om karakterisering af TSE-stammer hos små drøvtyggere.

(*) <http://www.defra.gov.uk/corporate/vla/science/science-tse-rl-confirm.htm>

2) I bilag III, kapitel A, foretages følgende ændringer:

a) Del I, punkt 6.4 og 6.5, affattes således:

- »6.4. Alle kropsdele af et dyr, der har givet en positiv eller inkonklusiv reaktion ved den hurtige test, herunder huden, bortskaffes i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2, litra a) og b), i forordning (EF) nr. 1774/2002, bortset fra materiale, der bevares sammen med de registre, der er omhandlet i kapitel B, afsnit III.
- 6.5. Hvis et dyr, der er slagtet med henblik på konsum, har givet en positiv eller inkonklusiv reaktion ved den hurtige test, destrueres, ud over den slagtekrop, der har givet en positiv eller inkonklusiv reaktion, mindst den slagtekrop, der i den samme slagtelinje er umiddelbart foran den slagtekrop, der har givet en positiv eller inkonklusiv reaktion, og de to slagtekropper, der følger umiddelbart efter den slagtekrop, der har givet en positiv eller inkonklusiv reaktion, i overensstemmelse med punkt 6.4. Som en undtagelse kan medlemsstaterne beslutte, at nævnte slagtekropper kun destrueres, hvis resultatet af den hurtige test bekræftes som positivt eller inkonklusivt efter konfirmatoriske undersøgelser som omhandlet i bilag X, kapitel C, punkt 3.1, litra b).«

b) Del II affattes således:

»II. OVERVÅGNING AF FÅR OG GEDER

1. **Generelt**

Overvågningen af får og geder skal foregå i overensstemmelse med de laboratoriemetoder, der er fastsat i bilag X, kapitel C, punkt 3.2, litra b).

2. **Overvågning af får og geder, som slagtes til konsum**

a) Medlemsstater, der har en population af moderfår og bedækkede gimmerlam på over 750 000 dyr, skal i overensstemmelse med prøveudtagningsreglerne i punkt 4 årligt udtage prøver af mindst 10 000 får, der slagtes til konsum.

b) Medlemsstater, der har en population af geder, der har fået kid, og bedækkede geder på over 750 000 dyr, skal i overensstemmelse med prøveudtagningsreglerne i punkt 4 årligt udtage prøver af mindst 10 000 geder, der slagtes til konsum.

c) Hvis det er vanskeligt for en medlemsstat at samle tilstrækkeligt mange sunde, slagtede får eller geder til at nå op på det antal stikprøver, der er fastsat for den pågældende medlemsstat i litra a) og b), kan medlemsstaten vælge at erstatte højst 50 % af minimumsantallet af stikprøver ved at undersøge døde får eller geder, som er over 18 måneder gamle, i forholdet en til en, og som supplement til minimumsantallet af stikprøver, der er fastsat i punkt 3. Desuden kan en medlemsstat vælge at erstatte højst 10 % af minimumsantallet af stikprøver ved at undersøge får eller geder, der er aflivet som led i en sygdomsudryddelseskampagne, og som er over 18 måneder gamle, i forholdet en til en.

3. **Overvågning af får og geder, som ikke slagtes til konsum**

Medlemsstaterne undersøger i overensstemmelse med prøveudtagningsreglerne i punkt 4 og minimumsantallet af stikprøver i skema A og skema B får og geder, der er døde eller er blevet aflivet, men som ikke:

— er blevet aflivet i forbindelse med en sygdomsudryddelseskampagne, eller

— er blevet slagtet til konsum.

Skema A

Medlemsstatens population af moderfår og bedækkede gimmerlam	Mindste antal stikprøver af døde får ⁽¹⁾
> 750 000	10 000
100 000-750 000	1 500
40 000-100 000	100 % op til 500
< 40 000	100 % op til 100

⁽¹⁾ Minimumsantallet af stikprøver fastsættes under hensyntagen til størrelsen af fårepopulationen i de enkelte medlemsstater, dog således at der fastlægges opnåelige mål.

Skema B

Medlemsstatens population af geder, der har fået kid, og bedækkede geder	Mindste antal stikprøver af døde geder ⁽¹⁾
> 750 000	10 000
250 000-750 000	1 500
40 000-250 000	100 % op til 500
< 40 000	100 % op til 100

⁽¹⁾ Minimumsantallet af stikprøver fastsættes under hensyntagen til størrelsen af gedepopulationen i de enkelte medlemsstater, dog således at der fastlægges opnåelige mål.

4. Regler for udtagning af prøver af de i punkt 2 og 3 omhandlede dyr

Dyrene skal være over 18 måneder eller have mere end to frembrudte, blivende fortænder.

Dyrenes alder anslås ud fra tandsæt, tydelige tegn på kønsmodenhed eller andre pålidelige oplysninger.

Udvælgelsen af stikprøver skal tilrettelægges med henblik på at undgå, at en gruppe overrepræsenteres med hensyn til oprindelse, alder, race, produktionstype eller andre karakteristika.

Stikprøverne skal være repræsentative for hver enkelt region og for årstiden. Det skal så vidt muligt undgås at udtage flere stikprøver fra samme flok. Medlemsstaterne skal målrette deres overvågningsprogrammer, så de om muligt opnår, at alle registrerede bedrifter med over 100 dyr, hvor der aldrig er blevet påvist TSE-tilfælde, underkastes TSE-test i på hinanden følgende prøveudtagningsår.

Medlemsstaterne etablerer et system til kontrol — i form af målrettede eller andre foranstaltninger — af, at dyr ikke ledes uden om prøveudtagningen.

Medlemsstaterne kan dog beslutte, at fjerntliggende områder, hvor der er en lille belægningsgrad, og hvor der ikke arrangeres indsamling af døde dyr, undtages fra prøveudtagningen. Medlemsstater, der benytter denne undtagelsesbestemmelse, underretter Kommissionen herom og forelægger en liste over de fjerntliggende områder, der er omfattet af undtagelsen. Undtagelsen må højst omfatte 10 % af fåre- og gedefolkpopulationen i den pågældende medlemsstat.

5. Overvågning af inficerede flokke

Dyr på over 18 måneder eller med mere end to frembrudte, blivende fortænder, som slås ned med henblik på destruktion i henhold til bilag VII, punkt 2.3, litra b), nr. i) eller ii), eller punkt 5, litra a), undersøges ved tilfældig stikprøveudtagning i det antal, der er angivet i nedenstående skema.

Antal dyr på over 18 måneder eller med mere end to frembrudte, blivende fortænder slået ned med henblik på destruktion i besætningen eller flokken	Mindste antal stikprøver
70 eller derunder	Antal dyr, der opfylder betingelserne
80	68
90	73
100	78
120	86
140	92
160	97
180	101
200	105
250	112
300	117
350	121
400	124
450	127
500 eller derover	150

6. Overvågning af andre dyr

Ud over overvågningsprogrammerne i punkt 2, 3 og 4 kan medlemsstaterne frivilligt gennemføre overvågning af andre dyr, navnlig:

- dyr, der anvendes til mælkeproduktion
- dyr med oprindelse i lande med nationale tilfælde af TSE
- dyr, der har ædt potentielt kontamineret foder
- dyr, der er afkom af TSE-inficerede hundyr.

7. Foranstaltninger til opfølgning af undersøgelserne af får og geder

- 7.1. Når et får eller en ged, der er slagtet med henblik på konsum, er udvalgt til undersøgelse for TSE i overensstemmelse med punkt 2, påføres slagtekroppen ikke det sundhedsmærke, der er omhandlet i afsnit I, kapitel III, i bilag I til forordning (EF) nr. 854/2004, før der foreligger et negativt resultat af den hurtige test.
- 7.2. Medlemsstaterne kan fravige punkt 7.1, hvis der er etableret et system på slagteriet, som er godkendt af den kompetente myndighed, og som sikrer, at alle dele af et undersøgt dyr kan spores, og at ingen dele af de undersøgte dyr med sundhedsmærket kan forlade slagteriet, før der foreligger et negativt resultat af den hurtige test.
- 7.3. Alle dele af et undersøgt dyrs krop, herunder huden, tilbageholdes under officielt tilsyn, indtil der foreligger et negativt resultat af den hurtige test, medmindre der er tale om animalske biprodukter, der bortskaffes direkte i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2, litra a), b) eller e), i forordning (EF) nr. 1774/2002.
- 7.4. Bortset fra materiale, der bevares sammen med de registre, der er omhandlet i kapitel B, del III, i dette bilag, bortskaffes alle kropsdele af et dyr, der er fundet positivt ved den hurtige test, herunder huden, direkte i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2, litra a), b) eller e), i forordning (EF) nr. 1774/2002.

8. Genotypebestemmelse

- 8.1. Prionproteinets genotype for codon 136, 154 og 171 bestemmes for hvert enkelt positivt TSE-tilfælde hos får. TSE-tilfælde fundet hos får af genotyper kodende for alanin på begge alleler i codon 136, arginin på begge alleler i codon 154 og arginin på begge alleler i codon 171 indberettes straks til Kommissionen. Hvis det TSE-positive tilfælde er et atypisk scrapie-tilfælde, bestemmes prionproteinets genotype for codon 141.
- 8.2. Foruden de dyr, der genotypebestemmes i henhold til punkt 8.1, bestemmes prionproteinets genotype for codon 136, 141, 154 og 171 i en minimumsstikprøve af får. I medlemsstater med en fårepopulation på over 750 000 voksne dyr skal denne minimumsstikprøve omfatte mindst 600 dyr. I andre medlemsstater skal minimumsstikprøven omfatte mindst 100 dyr. Stikprøverne udvælges blandt dyr, der er slagtet med henblik på konsum, selvdøde dyr eller levende dyr. Stikprøverne skal være repræsentative for hele fårepopulationen.«

3) Afsnit VII affattes således:

»BILAG VII

UDRYDDELSE AF TRANSMISSIBEL SPONGIFORM ENCEPHALOPATI

KAPITEL A

Foranstaltninger i tilfælde af bekræftet forekomst af TSE

1. Ved den i forordningens artikel 13, stk. 1, litra b), nævnte undersøgelse skal følgende identificeres:
 - a) for kvæg:
 - alle andre drøvtyggere på den bedrift, hvor det dyr, hos hvilket sygdommen er bekræftet, holdes
 - hvis sygdommen er bekræftet hos et hundyr, afkom, som er født inden for to år før eller efter sygdommens kliniske udbrud

- alle dyr i den kohorte, som det dyr, hos hvilket sygdommen er bekræftet, tilhører
 - sygdommens mulige oprindelse
 - andre dyr på den bedrift, hvor det dyr, hos hvilket sygdommen er bekræftet, holdes, eller på andre bedrifter, som kan være blevet smittet med TSE-agensen eller eksponeret for samme foder eller kontamineringskilde
 - flytning af foder, af andet materiale eller andet, som kan være kontamineret, og som kan have overført TSE-agensen til eller fra den pågældende bedrift
- b) for får og geder:
- alle andre drøvtyggere end får og geder på den bedrift, hvor det dyr, hos hvilket sygdommen er bekræftet, holdes
 - i det omfang de kan identificeres, forældrene til og, i tilfælde af hundyr, alle embryoner og æg og sidste afkom af det hundyr, hos hvilket sygdommen er bekræftet
 - alle andre får og geder på den bedrift, hvor det dyr, hos hvilket sygdommen er bekræftet, holdes, foruden de i andet led omhandlede dyr
 - sygdommens mulige oprindelse og andre bedrifter, hvor der findes dyr, embryoner eller æg, som kan være blevet smittet med TSE-agensen eller eksponeret for samme foder eller kontamineringskilde
 - flytning af foder og andet materiale eller andet, som kan være kontamineret, og som kan have overført TSE-agensen til eller fra den pågældende bedrift.
2. Foranstaltningerne omhandlet i forordningens artikel 13, stk. 1, litra c), skal mindst omfatte følgende:
- 2.1. Hvis der bekræftes BSE hos et kreatur, nedslagning og fuldstændig destruktion af de kreaturer, som er identificeret ved den undersøgelse, der er nævnt i punkt 1, litra a), andet og tredje led, idet medlemsstaten dog kan beslutte:
- ikke at aflive og destruere dyr i de kohorter, der er nævnt i punkt 1, litra a), tredje led, hvis der foreligger dokumentation for, at disse dyr ikke havde adgang til samme foder som det inficerede dyr
 - at udskyde nedslagningen og destruktionen af dyr i de kohorter, der er nævnt i punkt 1, litra a), tredje led, indtil slutningen af deres produktive liv, hvis der er tale om tyre, der holdes uafbrudt på en tyrestation, og hvis det kan garanteres, at tyrene destrueres fuldstændigt, når de er døde.
- 2.2. Hvis der er mistanke om forekomst af TSE hos et får eller en ged på en bedrift i en medlemsstat, indføres der officielle restriktioner med hensyn til flytning af alle får og geder fra denne bedrift, indtil resultaterne af undersøgelsen foreligger. Hvis det fastslås, at det er usandsynligt, at dyret er blevet smittet med TSE på den bedrift, hvor det befandt sig, da der opstod mistanke om TSE, kan den kompetente myndighed afhængigt af den tilgængelige epidemiologiske dokumentation beslutte, at andre bedrifter eller kun den udsatte bedrift sættes under officielt tilsyn.
- 2.3. Hvis der bekræftes TSE hos et får eller en ged:
- a) og hvis BSE ikke kan udelukkes efter resultaterne af en ringtest gennemført i overensstemmelse med proceduren i kapitel C, punkt 3.2, litra c), i bilag X, nedslagning og fuldstændig destruktion af alle dyr, embryoner og æg, som er identificeret ved den undersøgelse, der er nævnt i punkt 1, litra b), andet til femte led
 - b) og hvis BSE kan udelukkes efter resultaterne af en ringtest gennemført i overensstemmelse med proceduren i kapitel C, punkt 3.2, litra c), i bilag X, i henhold til den kompetente myndigheds afgørelse:
- enten
- i) nedslagning og fuldstændig destruktion af alle dyr, embryoner og æg, som er identificeret ved den undersøgelse, der er nævnt i punkt 1, litra b), andet og tredje led. Betingelserne i punkt 3 gælder for bedriften
- eller

- ii) nedslagning og fuldstændig destruktion af alle dyr, embryoner og æg, som er identificeret ved den undersøgelse, der er nævnt i punkt 1, litra b), andet og tredje led, undtagen:

- avlsvæddere af ARR/ARR-genotypen
- avlsmoderfår med mindst én ARR-allel og ingen VRQ-allel, og, når sådanne avlsmoderfår er drægtige på tidspunktet for undersøgelsen, de lam, der efterfølgende fødes, hvis deres genotype opfylder kravene i dette afsnit
- får med mindst én ARR-allel, som udelukkende er bestemt til slagtning
- hvis den kompetente myndighed beslutter det, får og geder under tre måneder, der udelukkende er bestemt til slagtning

Betingelserne i punkt 3 gælder for bedriften

eller

- iii) kan en medlemsstat træffe begrundet beslutning om, at dyr, der er identificeret ved undersøgelsen omhandlet i punkt 1, litra b), andet og tredje led, ikke slås ned og destrueres, hvis det er vanskeligt at tilvejebringe får med en kendt genotype til erstatning, eller hvis ARR-allelens frekvens i racen eller på bedriften er lav, eller hvis det anses for nødvendigt for at undgå indavl, eller under hensyntagen til alle de epidemiologiske faktorer. Betingelserne i punkt 4 gælder for bedriften

- c) kan medlemsstaten uanset foranstaltningerne foreskrevet i litra b), og kun hvis det bekræftede TSE-tilfælde på en bedrift er et atypisk scrapie-tilfælde, beslutte at anvende de foranstaltninger, der er fastsat i punkt 5

- d) kan medlemsstaterne beslutte:

- i) at lade slagtning til konsum træde i stedet for nedslagning og fuldstændig destruktion af alle dyr som omhandlet i litra b), nr. i)
- ii) at lade slagtning til konsum træde i stedet for nedslagning og fuldstændig destruktion af dyr som omhandlet i litra b), nr. ii)

under forudsætning af:

- at dyrene slagtes på den pågældende medlemsstats område
- at alle dyr, der er over 18 måneder eller har mere end to frembrudte, blivende fortænder, og som slagtes med henblik på konsum, undersøges for forekomst af TSE i overensstemmelse med de laboratoriemetoder, der er fastsat i kapitel C, punkt 3.2, litra b), i bilag X

- e) at der foretages bestemmelse af prionproteingenotypen hos højst 50 får, der er slået ned og destrueret eller slagtet til konsum i henhold til litra b), nr. i) og iii).

- 2.4. Hvis det inficerede dyr kommer fra en anden bedrift, kan en medlemsstat på grundlag af sygdomshistorien beslutte at anvende udryddelsesforanstaltninger på oprindelsesbedriften som supplement til eller i stedet for på den bedrift, hvor infektionen blev bekræftet; i tilfælde af arealer, der anvendes til fælles græsning for mere end én flok, kan medlemsstaterne under hensyntagen til alle de epidemiologiske faktorer træffe en begrundet beslutning om, at foranstaltningerne kun skal gælde for én flok; når der holdes mere end én flok på en enkelt bedrift, kan medlemsstaterne beslutte kun at lade foranstaltningerne gælde den flok, hvor et tilfælde af TSE er blevet bekræftet, såfremt det er blevet kontrolleret, at flokkene har været holdt adskilt fra hinanden, og at infektionens spredning direkte eller indirekte mellem flokkene er usandsynlig.

3. Når foranstaltningerne omhandlet i punkt 2.3, litra a) og litra b), nr. i) og ii), er anvendt på en bedrift, gælder følgende:
- 3.1. Kun følgende dyr må indsættes på bedriften/bedrifterne:
- a) får (handyr) af ARR/ARR-genotypen
 - b) får (hundyr) med mindst én ARR-allel og ingen VRQ-alleler
 - c) geder, forudsat at:
 - i) der ikke findes andre avlsfår på bedriften end de dyr med de genotyper, der er nævnt i litra a) og b)
 - ii) der er foretaget en grundig rengøring og desinficering af alle stalde på bedriften, efter at besætningen er blevet udsat.
- 3.2. Kun følgende reproduktionsmateriale fra får må anvendes på bedriften/bedrifterne:
- a) sæd af væddere af ARR/ARR-genotypen
 - b) embryoner med mindst én ARR-allel og ingen VRQ-alleler.
- 3.3. Flytning af dyrene fra bedriften må kun ske på følgende betingelser:
- a) ARR/ARR-får kan flyttes fra bedriften uden restriktioner.
 - b) Får med kun én ARR-allel må udelukkende flyttes direkte fra bedriften til slagtning med henblik på konsum eller destruktion; dog
 - må moderfår med kun én ARR-allel og ingen VRQ-alleler flyttes til andre bedrifter, der er pålagt restriktioner som følge af de i punkt 2.3, litra b), nr. ii), eller punkt 4 nævnte foranstaltninger
 - kan lam og gedekid, hvis den kompetente myndighed beslutter det, flyttes til en anden bedrift udelukkende til opfødning forud for slagtning; bestemmelsesbedriften må ikke omfatte andre får eller geder end de dyr, der opfedes forud for slagtning, og den må ikke sende levende får eller geder til andre bedrifter, undtagen til direkte slagtning.
 - c) Geder kan flyttes, forudsat at bedriften underkastes intensiveret TSE-overvågning, herunder undersøgelse af alle geder, der er over 18 måneder gamle, og som
 - i) slagtes med henblik på konsum i slutningen af deres produktive liv, eller
 - ii) som er selvdøde eller er blevet slået ned på bedriften, og som opfylder kriterierne i bilag III, kapitel A, afsnit II, punkt 3.
 - d) Hvis medlemsstaten beslutter det, kan lam og gedekid på under tre måneder flyttes fra bedriften direkte til slagtning til konsum.
- 3.4. Restriktionerne omhandlet i punkt 3.1, 3.2 og 3.3 opretholdes for den pågældende bedrift i en periode på to år fra:
- a) det tidspunkt, hvor alle får på bedriften har fået ARR/ARR-status, eller
 - b) slutdatoen for fåre-/gedehold på stedet, eller
 - c) det tidspunkt, hvor den i punkt 3.3, litra c), omhandlede intensiverede TSE-overvågning begynder, eller

- d) den dato, hvor alle avlsvæddere på en bedrift er af ARR/ARR-genotypen og alle avlsmoderdyr har mindst én ARR-allel og ingen VRQ-allel, forudsat at TSE-undersøgelsen af nedenstående dyr over 18 måneder, der udføres i denne toårige periode, giver et negativt resultat:
- en årlig stikprøve af får, der slagtes med henblik på konsum i slutningen af deres produktive liv i overensstemmelse med antallet af stikprøver, der er omhandlet i bilag III, kapitel A, afsnit II, punkt 5, og
 - alle de får, der er omhandlet i bilag III, kapitel A, afsnit II, punkt 3, og som er selvdøde eller er blevet slået ned på bedriften.
4. Når foranstaltningerne omhandlet i punkt 2.3, litra b), nr. iii), er anvendt på en bedrift, gælder følgende i de første to avlsår efter påvisningen af det sidste TSE-tilfælde:
- a) Alle får og geder på bedriften skal være identifikationsmærkede.
 - b) Alle får og geder på bedriften må udelukkende flyttes inden for den pågældende medlemsstats område til slagtning med henblik på konsum eller destruktion; alle dyr, der er over 18 måneder, og som slagtes med henblik på konsum, undersøges for forekomst af TSE i overensstemmelse med de laboratoriemetoder, der er fastsat i kapitel C, punkt 3.2, litra b), i bilag X.
 - c) Den kompetente myndighed sikrer, at embryoner og æg ikke sendes fra bedriften.
 - d) På bedriften må der kun anvendes sæd fra væddere af ARR/ARR-genotypen og embryoner med mindst én ARR-allel og ingen VRQ-allel.
 - e) Alle får og geder på over 18 måneder, som er selvdøde eller er blevet slået ned på bedriften, undersøges for TSE.
 - f) Kun hanfår af ARR/ARR-genotypen og hunfår fra bedrifter, hvor der ikke er påvist TSE-tilfælde, eller fra flokke, der opfylder betingelserne i punkt 3.4, må indsættes på bedriften.
 - g) Kun geder fra bedrifter, hvor der ikke er påvist TSE-tilfælde, eller fra flokke, der opfylder betingelserne i punkt 3.4, må indsættes på bedriften.
 - h) Alle får og geder på bedriften skal være omfattet af fælles græsningsrestriktioner, som den kompetente myndighed træffer en begrundet beslutning om under hensyntagen til alle de epidemiologiske faktorer.
 - i) Uanset litra b) kan lam og gedekid, hvis den kompetente myndighed beslutter det, flyttes til en anden bedrift i samme medlemsstat udelukkende til opfødning forud for slagtning, forudsat at bestemmelsesbedriften ikke omfatter andre får eller geder end de dyr, der opfedes forud for slagtning, og den ikke sender levende får eller geder til andre bedrifter, undtagen til direkte slagtning.
5. Når fravigelsen omhandlet i punkt 2.3, litra c), er anvendt, træffes følgende foranstaltninger:
- a) enten nedslagning og fuldstændig destruktion af alle dyr, embryoner og æg, som er identificeret ved den undersøgelse, der er nævnt i punkt 1, litra b), andet og tredje led. Medlemsstaterne kan beslutte at foretage bestemmelse af prionproteingenotypen hos får, der er slået ned og destrueret
 - b) eller i de første to avlsår efter påvisningen af det sidste TSE-tilfælde mindst følgende foranstaltninger:
 - i) Alle får og geder på bedriften skal være identifikationsmærkede.
 - ii) Bedriften skal underkastes intensiveret TSE-overvågning i to år, herunder undersøgelse af alle får og geder på over 18 måneder, som er slagtet til konsum, og alle får og geder på over 18 måneder, som er selvdøde eller er blevet slået ned på bedriften
 - iii) Den kompetente myndighed sikrer, at levende får og geder, embryoner og æg fra bedriften ikke sendes til andre medlemsstater eller tredjelande.

6. Medlemsstater, der anvender de i punkt 2.3, litra b), nr. iii), fastsatte foranstaltninger eller de i punkt 2.3, litra c) og d), fastsatte fravigelser, meddeler Kommissionen en redegørelse for de betingelser og kriterier, der ligger til grund for at indrømme fravigelserne. Hvis der påvises yderligere TSE-tilfælde hos flokke, der er omfattet af fravigelser, skal der foretages en revurdering af betingelserne for at indrømme de pågældende fravigelser.

KAPITEL B

Minimumskrav til et avlsprogram med henblik på TSE-resistens hos får, jf. artikel 6A

DEL 1

Generelle krav

1. Avlsprogrammet skal fokusere på besætninger af høj genetisk værdi.
2. Der etableres en database, der mindst indeholder følgende oplysninger:
 - a) identitet, race og antal dyr for alle besætninger, der deltager i avlsprogrammet
 - b) identifikation af de enkelte dyr, der udtages prøver fra under avlsprogrammet
 - c) resultaterne af alle genotypebestemmelserne.
3. Der indføres en ordning med ensartet attestering, hvor genotypen hos alle dyr, der udtages prøver fra under avlsprogrammet, attesteres ved henvisning til dets individuelle identifikationsnummer.
4. Der indføres et system til identifikation af dyr og prøver, behandling af prøver og fremlæggelse af resultater, som minimerer muligheden for menneskelige fejl. Systemets effektivitet afprøves ved regelmæssig stikprøvekontrol.
5. Blod og andet væv, der indsamles under avlsprogrammet, genotypebestemmes i laboratorier, der er godkendt under avlsprogrammet.
6. Medlemsstatens kompetente myndighed kan bistå raceforeninger med at etablere genbanker, som indeholder sæd, æg og/eller embryoner, der er repræsentative for prionproteingener, som må forventes at blive sjældne som følge af avlsprogrammet.
7. Der udarbejdes avlsprogrammer for hver enkelt race under hensyntagen til:
 - a) hvor hyppigt de forskellige alleler forekommer hos racen
 - b) hvor sjælden racen er
 - c) hvordan man undgår indavl eller genetisk drift.

DEL 2

Særlige regler for de besætninger, der deltager

1. Avlsprogrammet har til formål at øge hyppigheden af ARR-allelen i fårebesætningen og samtidig reducere prævalensen af de alleler, man har konstateret bidrager til TSE-modtagelighed.
2. Der gælder følgende minimumskrav for de besætninger, der deltager:
 - a) Alle dyr i besætningen, der skal genotypebestemmes, skal identificeres individuelt på en sikker måde.
 - b) Alle væddere til avl inden for besætningen skal genotypebestemmes, inden de anvendes til avl.
 - c) Et handyr med VRQ-allelen skal senest seks måneder efter genotypebestemmelsen slagtes eller kastreres; et sådant dyr må ikke forlade bedriften, undtagen med henblik på slagtning.

- d) Hundyr, som man ved bærer VRQ-allelen, må ikke forlade bedriften, undtagen med henblik på slagting.
 - e) Kun handyr (herunder sæddonorer, der anvendes til kunstig inseminering), der er udstedt attest for under avlsprogrammet, må anvendes til avl inden for besætningen.
3. Medlemsstaterne kan beslutte at dispensere fra kravene i punkt 2, litra c) og d), med henblik på beskyttelse af racer og produktionsegenskaber.
4. Medlemsstaterne orienterer Kommissionen om dispensationer, der er givet i henhold til punkt 3, og om de kriterier, der er anvendt.

DEL 3

Regelsæt for anerkendelse af fårebesætningers status som TSE-resistente

1. Regelsættet skal give fårebesætninger status som TSE-resistente, hvis de som følge af deltagelse i avlsprogrammet, jf. artikel 6a, opfylder kriterierne i programmet.

Anerkendelsen gives for mindst følgende to niveauer:

- a) Niveau I-besætninger er besætninger, der udelukkende består af får med ARR/ARR-genotypen.
- b) Niveau II-besætninger er besætninger, hvis afkom udelukkende er faldet efter væddere med ARR/ARR-genotypen.

Medlemsstaterne kan beslutte at give anerkendelse for yderligere niveauer for at følge nationale krav.

2. Der skal regelmæssigt udtages stikprøver af får fra TSE-resistente besætninger:
- a) på bedriften eller på slagteriet med henblik på at verificere deres genotype
 - b) hvis det drejer sig om niveau I-besætninger, på slagteriet af dyr på over 18 måneder med henblik på TSE-test i overensstemmelse med bilag III.

DEL 4

Rapporter, som medlemsstaterne skal forelægge Kommissionen

Medlemsstater, der iværksætter nationale avlsprogrammer med henblik på selektion af TSE-resistens hos deres egne fårepopulationer, meddeler Kommissionen kravene i de pågældende programmer og fremlægger en årlig rapport om status for avlsprogrammerne. Rapporten for hvert kalenderår fremlægges senest den 31. marts det følgende år.»

- 4) I bilag X, kapitel C, foretages følgende ændringer:
- a) Punkt 1 affattes således:

»1. Prøveudtagning

Alle stikprøver, der skal undersøges for forekomst af TSE, udtages efter de metoder og protokoller, der er fastsat i den seneste udgave af OIE's »Manual for Diagnostic Tests and Vaccines for Terrestrial Animals« (i det følgende benævnt »manualen«). Desuden, eller hvis der ikke foreligger OIE-metoder og -protokoller, sørger den kompetente myndighed for, at der anvendes prøveudtagningsmetoder og -protokoller, som er i overensstemmelse med retningslinjerne fra EF-referencelaboratoriet, så det sikres, at der er tilstrækkeligt med materiale til rådighed. Den kompetente myndighed skal indsamle relevant væv i overensstemmelse med den foreliggende videnskabelige rådgivning og retningslinjerne fra EF-referencelaboratoriet for at sikre påvisning af alle kendte TSE-stammer hos mindre drøvtyggere og opbevarer mindst halvdelen af det indsamlede væv frisk, men ikke nedfrosset, indtil der foreligger et negativt resultat af den hurtige test. Hvis resultatet er positivt eller inkonklusivt, skal det resterende væv behandles i overensstemmelse med retningslinjerne fra EF-referencelaboratoriet.

Stikprøver skal være mærket korrekt, så det dyr, prøven er udtaget fra, kan identificeres.»

b) Punkt 3.2, litra b) affattes således:

»b) TSE-overvågning

Prøver fra får og geder, der sendes til laboratorieundersøgelse i henhold til bilag III, kapitel A, del II (overvågning af får og geder), undersøges ved hjælp af en hurtig test i overensstemmelse med den foreliggende videnskabelige rådgivning og retningslinjerne fra EF-referencelaboratoriet for at sikre påvisning af alle kendte TSE-stammer.

Hvis resultatet af den hurtige test er inkonklusivt eller positivt, underkastes vævsprøverne straks confirmatoriske undersøgelser på et officielt laboratorium ved hjælp af immuncytokemi, immunblotting eller påvisning af karakteristiske fibriller ved elektronmikroskopi, som omtalt i litra a). Hvis resultatet af den confirmatoriske undersøgelse er negativt eller inkonklusivt, foretages yderligere confirmatoriske undersøgelser i overensstemmelse med retningslinjerne fra EF-referencelaboratoriet.

Hvis resultatet af en af de confirmatoriske undersøgelser er positivt, anses dyret for et positivt TSE-tilfælde.»

c) Punkt 3.2, litra c), nr. ii), tredje afsnit, affattes således:

»Yderligere testning af TSE-positive prøver påvist i inficerede flokke på samme bedrift udføres som minimum på de første to TSE-positive tilfælde, der påvises hvert år efter indekstilfældet.«

DIREKTIVER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2007/30/EF

af 20. juni 2007

om ændring af Rådets direktiv 89/391/EØF, dets særdirektiver og Rådets direktiv 83/477/EØF, 91/383/EØF, 92/29/EØF og 94/33/EF med henblik på forenkling og rationalisering af rapporterne om den praktiske gennemførelse

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 137, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Medlemsstaterne udarbejder rapporter om den praktiske gennemførelse, som indgår i grundlaget for den periodiske rapport, der udarbejdes af Kommissionen om gennemførelsen af Fællesskabets bestemmelser om sikkerhed og sundhed for arbejdstagere, i henhold til Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet ⁽³⁾ og særdirektiverne i henhold til dette direktivs artikel 16, stk. 1, dvs. Rådets direktiv 89/654/EØF af 30. november 1989 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdsstedet ⁽⁴⁾, Rådets direktiv 89/655/EØF af 30. november 1989 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes brug af arbejdsudstyr under arbejdet ⁽⁵⁾, Rådets

direktiv 89/656/EØF af 30. november 1989 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes brug af personlige værnemidler under arbejdet ⁽⁶⁾, Rådets direktiv 90/269/EØF af 29. maj 1990 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med manuel håndtering af byrder, som kan medføre risiko for især ryg- og lændeskader hos arbejdstagerne ⁽⁷⁾, Rådets direktiv 90/270/EØF af 29. maj 1990 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejde ved skærmterminaler ⁽⁸⁾, Rådets direktiv 92/57/EØF af 24. juni 1992 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed på midlertidige eller mobile byggepladser ⁽⁹⁾, Rådets direktiv 92/58/EØF af 24. juni 1992 om minimumsforskrifter for signalgivning i forbindelse med sikkerhed og sundhed under arbejdet ⁽¹⁰⁾, Rådets direktiv 92/85/EØF af 19. oktober 1992 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og sundheden under arbejdet for arbejdstagere som er gravide, som lige har født, eller som ammer ⁽¹¹⁾, Rådets direktiv 92/91/EØF af 3. november 1992 om minimumsforskrifter for forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed i den boringsrelaterede udvindingindustri ⁽¹²⁾, Rådets direktiv 92/104/EØF af 3. december 1992 om minimumsforskrifter vedrørende forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed i udvindingindustrien over eller under jorden ⁽¹³⁾, Rådets direktiv 93/103/EF af 23. november 1993 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed under arbejdet om bord på fiskerfartøjer ⁽¹⁴⁾, Rådets direktiv 98/24/EF af 7. april 1998 om beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet mod risici i forbindelse med kemiske agenser ⁽¹⁵⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/92/EF af 16. december 1999 om minimumsforskrifter vedrørende forbedring af sikkerhed og sundhedsbeskyttelse for arbejdstagere, der kan blive udsat for fare hidrørende fra eksplosiv atmosfære ⁽¹⁶⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/44/EF af 25. juni 2002 om

⁽¹⁾ Udtalelse af 17.1.2006.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 26.4.2007 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 30.5.2007.

⁽³⁾ EFT L 183 af 29.6.1989, s. 1. Ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

⁽⁴⁾ EFT L 393 af 30.12.1989, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 393 af 30.12.1989, s. 13. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/45/EF (EFT L 195 af 19.7.2001, s. 46).

⁽⁶⁾ EFT L 393 af 30.12.1989, s. 18.

⁽⁷⁾ EFT L 156 af 21.6.1990, s. 9.

⁽⁸⁾ EFT L 156 af 21.6.1990, s. 14.

⁽⁹⁾ EFT L 245 af 26.8.1992, s. 6.

⁽¹⁰⁾ EFT L 245 af 26.8.1992, s. 23.

⁽¹¹⁾ EFT L 348 af 28.11.1992, s. 1.

⁽¹²⁾ EFT L 348 af 28.11.1992, s. 9.

⁽¹³⁾ EFT L 404 af 31.12.1992, s. 10.

⁽¹⁴⁾ EFT L 307 af 13.12.1993, s. 1.

⁽¹⁵⁾ EFT L 131 af 5.5.1998, s. 11.

⁽¹⁶⁾ EFT L 23 af 28.1.2000, s. 57.

minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes eksponering for risici på grund af fysiske agenser (vibrationer) ⁽¹⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/10/EF af 6. februar 2003 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes eksponering for risici på grund af fysiske agenser (støj) ⁽²⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/40/EF af 29. april 2004 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes eksponering for risici på grund af fysiske agenser (elektromagnetiske felter) ⁽³⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/25/EF af 5. april 2006 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes eksponering for risici på grund af fysiske agenser (kunstig optisk stråling) ⁽⁴⁾.

- (2) Rådets direktiv 91/383/EØF af 25. juni 1991 om supplerende af foranstaltningerne til forbedring af sikkerheden og sundheden på arbejdsstedet for arbejdstagere, der har et tidsbegrænset ansættelsesforhold eller et vikaransættelsesforhold ⁽⁵⁾, Rådets direktiv 92/29/EØF af 31. marts 1992 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed med henblik på at forbedre den lægelige bistand om bord på skibe ⁽⁶⁾ og Rådets direktiv 94/33/EF af 22. juni 1994 om beskyttelse af unge på arbejdspladsen ⁽⁷⁾ indeholder også bestemmelser om udarbejdelse af en gennemførelsesrapport.
- (3) Bestemmelserne om udarbejdelse af rapporter i særdirektiverne i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF og i direktiv 91/383/EØF, 92/29/EØF og 94/33/EF afviger fra hinanden både med hensyn til hyppighed og indhold.
- (4) Medlemsstaternes forpligtelse til at aflægge rapport om den praktiske gennemførelse og Kommissionens forpligtelse til at aflægge rapport på grundlag af de nationale rapporter er en vigtig etape i lovgivningsprocessen, hvor der kan gøres status og foretages en evaluering af de forskellige aspekter af den praktiske gennemførelse af direktiverne; denne forpligtelse bør derfor udstrækkes til de direktiver, der ikke indeholder bestemmelser om udarbejdelse af rapporter, nemlig Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/54/EF af 18. september 2000 om beskyttelse af arbejdstagerne mod farerne ved at være udsat for biologiske agenser under arbejdet (syvende særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF) ⁽⁸⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/37/EF af 29. april 2004 om beskyttelse af arbejds-

tagerne mod risici for under arbejdet at være udsat for kræftfremkaldende stoffer eller mutagener (sjette særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF) ⁽⁹⁾ og Rådets direktiv 83/477/EØF af 19. september 1983 om beskyttelse af arbejdstagere mod farerne ved under arbejdet at være udsat for asbest (andet særdirektiv i henhold til artikel 8 i direktiv 80/1107/EØF) ⁽¹⁰⁾.

- (5) Det er derfor nødvendigt at ensrette bestemmelserne i direktiv 89/391/EØF, i særdirektiverne i henhold til artikel 16, stk. 1, i dette direktiv, og i direktiv 83/477/EØF, 91/383/EØF, 92/29/EØF og 94/33/EF.
- (6) I henhold til Kommissionens meddelelse »Tilpasning til ændringerne i arbejdslivet og i samfundet: en ny fællesskabsstrategi for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen 2002-2006« skal der udarbejdes forslag til retsakter, hvorved gennemførelsesrapporterne kan forenkles og rationaliseres; dette område er ligeledes blevet udpeget som en af prioriteringerne med henblik på at forenkle fællesskabslovgivningen i forbindelse med det arbejde, der skal udføres som led i initiativet for bedre lovgivning.
- (7) Rapporteringen bør forenkles, idet det bestemmes, at alle de nationale rapporter om den praktiske gennemførelse skal fremsendes til Kommissionen med samme hyppighed, og at der kun skal udarbejdes en enkelt rapport om den praktiske gennemførelse, der skal indeholde en generel del om alle direktiverne og særlige kapitler om de aspekter, der er specifikke for hvert enkelt direktiv. Disse bestemmelser og navnlig indsættelsen af en ny artikel 17a i direktiv 89/391/EØF vil desuden gøre det muligt også at lade rapporteringen om gennemførelsen omfatte de særdirektiver i henhold til 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF, der ikke indeholder bestemmelser om udarbejdelse af rapporter, nemlig direktiv 2000/54/EF og 2004/37/EF, og alle fremtidige direktiver i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF.
- (8) Det forekommer passende at fastsætte hyppigheden for medlemsstaternes udarbejdelse og fremsendelse af disse rapporter til Kommissionen til hvert femte år; undtagelsesvist bør den første rapport dog omfatte en længere periode; rapporterne bør være ensartet opbygget for nemmere at kunne anvendes; de bør udformes på grundlag af et spørgeskema, der opstilles af Kommissionen efter samråd med Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed og Sundhed på Arbejdspladsen, og indeholde relevante oplysninger om den forebyggende indsats i medlemsstaterne, så Kommissionen kan tage hensyn til alle relevante resultater fra Det Europæiske Arbejdsmiljøagentur og Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene for fyldestgørende at kunne evaluere, hvordan lovgivningen fungerer i praksis.

⁽¹⁾ EFT L 177 af 6.7.2002, s. 13.

⁽²⁾ EUT L 42 af 15.2.2003, s. 38.

⁽³⁾ EUT L 159 af 30.4.2004, s. 1. Berigtiget i EUT L 184 af 24.5.2004, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 114 af 27.4.2006, s. 38.

⁽⁵⁾ EFT L 206 af 29.7.1991, s. 19.

⁽⁶⁾ EFT L 113 af 30.4.1992, s. 19. Ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003.

⁽⁷⁾ EFT L 216 af 20.8.1994, s. 12.

⁽⁸⁾ EFT L 262 af 17.10.2000, s. 21.

⁽⁹⁾ EUT L 158 af 30.4.2004, s. 50. Berigtiget i EUT L 229 af 29.6.2004, s. 23.

⁽¹⁰⁾ EFT L 263 af 24.9.1983, s. 25. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/18/EF (EUT L 97 af 15.4.2003, s. 48).

- (9) Kommissionen har i overensstemmelse med traktatens artikel 138, stk. 2, hørt de europæiske arbejdsmarkedsparter om, hvordan en fællesskabsindsats på dette område eventuelt kan udformes.
- (10) Efter denne høring fandt Kommissionen en fællesskabsindsats hensigtsmæssig og hørte på ny de europæiske arbejdsmarkedsparter om indholdet af det påtænkte forslag, jf. traktatens artikel 138, stk. 3.
- (11) Efter denne anden høringsfase har arbejdsmarkedets parter ikke meddelt Kommissionen, at de ønsker at indlede en proces, der kan føre til indgåelse af en aftale, jf. traktatens artikel 138, stk. 4.
- (12) Medlemsstaterne bør træffe de nødvendige foranstaltninger for at gennemføre de ændringer, der fremgår af dette direktiv, i national lovgivning, hvilket i betragtning af dette direktivs særlige beskaffenhed, og såfremt det er hensigtsmæssigt, kan ske i form af administrative foranstaltninger —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændring af direktiv 89/391/EØF

I direktiv 89/391/EØF indsættes følgende artikel:

»Artikel 17a

Gennemførelsesrapporter

1. Medlemsstaterne indsender hvert femte år en særskilt rapport til Kommissionen om den praktiske gennemførelse af dette direktiv og af særdirektiverne i henhold til artikel 16, stk. 1, med angivelse af arbejdsmarkedsparternes synspunkter. Rapporten skal indeholde en vurdering af de forskellige aspekter vedrørende den praktiske gennemførelse af de forskellige direktiver, samt, når det er relevant, og der foreligger oplysninger herom, data opdelt efter køn.

2. Kommissionen fastlægger rapportens opbygning og udarbejder et spørgeskema, der præciserer dens indhold, i samarbejde med Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed og Sundhed på Arbejdspladsen.

Rapporten skal indeholde en generel del, der dækker bestemmelserne i dette direktiv, og som vedrører de fælles principper og aspekter, der gælder for alle de i stk. 1 omhandlede særdirektiver.

Den generelle del suppleres med kapitler om gennemførelsen af de særlige aspekter i de enkelte direktiver, omfattende specifikke indikatorer, når sådanne foreligger.

3. Kommissionen forelægger medlemsstaterne oplysninger om rapportens opbygning, sammen med det ovennævnte spørgeskema mindst seks måneder inden udløbet af den periode, rapporten dækker. Rapporten sendes til Kommissionen senest tolv måneder efter udløbet af den femårsperiode, den dækker.

4. På grundlag af disse rapporter foretager Kommissionen en samlet evaluering af gennemførelsen af de pågældende direktiver, navnlig på baggrund af deres relevans, det forskningsarbejde, der er gjort, og den nye videnskabelige viden, der er fremkommet på de forskellige områder. Kommissionen underretter senest 36 måneder efter udløbet af femårsperioden Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed og Sundhed på Arbejdspladsen om resultaterne af denne evaluering og, hvis det er nødvendigt, om ethvert initiativ, der har til formål at forbedre den måde, hvorpå den retlige ramme fungerer.

5. Den første rapport skal dække perioden fra 2007 til og med 2012.»

Artikel 2

Ændring af direktiv 83/477/EØF, 91/383/EØF, 92/29/EØF og 94/33/EF

1. I direktiv 83/477/EØF indsættes følgende artikel:

»Artikel 17a

Gennemførelsesrapport

Medlemsstaterne indsender hvert femte år en rapport til Kommissionen om den praktiske gennemførelse af dette direktiv i form af et særligt kapitel i den fælles rapport, der er omhandlet i artikel 17a, stk. 1, 2 og 3, i direktiv 89/391/EØF, og som danner grundlag for den evaluering, der skal foretages af Kommissionen i henhold til stk. 4 i samme direktivs artikel 17a.»

2. I direktiv 91/383/EØF indsættes følgende artikel:

»Artikel 10a

Gennemførelsesrapport

Medlemsstaterne indsender hvert femte år en rapport til Kommissionen om den praktiske gennemførelse af dette direktiv i form af et særligt kapitel i den fælles rapport, der er omhandlet i artikel 17a, stk. 1, 2 og 3, i direktiv 89/391/EØF, og som danner grundlag for den evaluering, der skal foretages af Kommissionen i henhold til samme direktivs artikel 17a, stk. 4.»

3. I direktiv 92/29/EØF indsættes følgende artikel:

»Artikel 9a

Gennemførelsesrapport

Medlemsstaterne indsender hvert femte år en rapport til Kommissionen om den praktiske gennemførelse af dette direktiv i form af et særligt kapitel i den fælles rapport, der er omhandlet i artikel 17a, stk. 1, 2 og 3, i direktiv 89/391/EØF, og som danner grundlag for den evaluering, der skal foretages af Kommissionen i henhold til samme direktivs artikel 17a, stk. 4.«

4. I direktiv 94/33/EF indsættes følgende artikel:

»Artikel 17a

Gennemførelsesrapport

Medlemsstaterne indsender hvert femte år en rapport til Kommissionen om den praktiske gennemførelse af dette direktiv i form af et særligt kapitel i den fælles rapport, der er omhandlet i artikel 17a, stk. 1, 2 og 3, i direktiv 89/391/EØF, og som danner grundlag for den evaluering, der skal foretages af Kommissionen i henhold til samme direktivs artikel 17a, stk. 4.«

Artikel 3

Ophævelse

Følgende bestemmelser ophæves med virkning fra den 27. juni 2007:

- 1) artikel 18, stk. 3 og 4, i direktiv 89/391/EØF
- 2) artikel 10, stk. 3 og 4, i direktiv 89/654/EØF
- 3) artikel 10, stk. 3 og 4, i direktiv 89/655/EØF
- 4) artikel 10, stk. 3 og 4, i direktiv 89/656/EØF
- 5) artikel 9, stk. 3 og 4, i direktiv 90/269/EØF
- 6) artikel 11, stk. 3 og 4, i direktiv 90/270/EØF
- 7) artikel 10, stk. 3 og 4, i direktiv 91/383/EØF
- 8) artikel 9, stk. 3 og 4, i direktiv 92/29/EØF
- 9) artikel 14, stk. 4 og 5, i direktiv 92/57/EØF
- 10) artikel 11, stk. 4 og 5, i direktiv 92/58/EØF

11) artikel 14, stk. 4, 5 og 6, i direktiv 92/85/EØF

12) artikel 12, stk. 4, i direktiv 92/91/EØF

13) artikel 13, stk. 4, i direktiv 92/104/EØF

14) artikel 13, stk. 3 og 4, i direktiv 93/103/EF

15) artikel 17, stk. 4 og 5, i direktiv 94/33/EF

16) artikel 15 i direktiv 98/24/EF

17) artikel 13, stk. 3, i direktiv 1999/92/EF

18) artikel 13 i direktiv 2002/44/EF

19) artikel 16 i direktiv 2003/10/EF

20) artikel 12 i direktiv 2004/40/EF

21) artikel 12 i direktiv 2006/25/EF.

Artikel 4

Gennemførelse

Medlemsstaterne træffer senest den 31. december 2012 de foranstaltninger, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv.

Artikel 5

Ikrafttrædelse

Dette direktiv træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 6

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 20. juni 2007.

På Europa-Parlamentets vegne

H.-G. PÖTTERING

Formand

På Rådets vegne

G. GLOSER

Formand

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2007/39/EF

af 26. juni 2007

om ændring af bilag II til Rådets direktiv 90/642/EØF for så vidt angår maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer af diazinon

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

pesticidrester på niveau med eller under de nye maksimalgrænseværdier ikke vil give anledning til akutte toksiske virkninger.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 90/642/EØF af 27. november 1990 om fastsættelse af maksimalgrænseværdier for pesticidrester på og i visse produkter af vegetabilsk oprindelse, herunder frugt og grøntsager⁽¹⁾, særlig artikel 7, og

(5) Det er derfor nødvendigt at ændre de maksimalgrænseværdier, der er indeholdt i bilag II til direktiv 90/642/EØF, for at sikre passende overvågning af og kontrol med forbuddet mod dets anvendelse og for at beskytte forbrugerne.

ud fra følgende betragtninger:

(6) Fællesskabets handelspartnere er blevet konsulteret om de nye maksimalgrænseværdier via Verdenshandelsorganisationen, og der er taget hensyn til deres kommentarer til disse grænseværdier.

(1) Den rapporterende medlemsstat har meddelt Kommissionen, at det i lyset af betænelighederne vedrørende forbrugernes indtagelse af diazinon kunne være nødvendigt at revidere maksimalgrænseværdierne for restkoncentrationer af dette stof i direktiv 90/642/EØF. Forslag til revision af EF-maksimalgrænseværdierne er blevet forelagt for Kommissionen.

(7) Bilag II til direktiv 90/642/EØF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(2) EF-maksimalgrænseværdierne og de grænseværdier, der anbefales af Codex Alimentarius, fastsættes og vurderes efter de samme procedurer. Der findes flere Codex-maksimalgrænseværdier for diazinon. De EF-maksimalgrænseværdier, der er baseret på Codex-maksimalgrænseværdier, er også blevet vurderet af den rapporterende medlemsstat på baggrund af de nye oplysninger om risikoen for forbrugerne.

(8) Foranstaltningerne i dette direktiv er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarer og Dyresundhed —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Direktiv 90/642/EØF ændres i overensstemmelse med bilaget til nærværende direktiv.

Artikel 2

Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 27. december 2007 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De tilsender straks Kommissionen disse bestemmelser med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.

De anvender disse bestemmelser fra den 28. december 2007.

(3) Forbrugernes livslange og kortfristede eksponering for diazinon via fødevarer er blevet revurderet efter Fællesskabets procedurer og praksis under hensyntagen til de retningslinjer, der er offentliggjort af Verdenssundhedsorganisationen⁽²⁾. Der bør på dette grundlag fastsættes nye maksimalgrænseværdier, der sikrer, at der ikke sker en uacceptabel eksponering af forbrugerne.

(4) Hvor det er relevant, er den akutte eksponering af forbrugerne for diazinon via hver af de fødevarer, der kan indeholde restkoncentrationer, blevet vurderet efter Fællesskabets procedurer og praksis under hensyntagen til de retningslinjer, der er offentliggjort af Verdenssundhedsorganisationen. Det konkluderes, at tilstedeværelse af

(1) EFT L 350 af 14.12.1990, s. 71. Senest ændret ved Kommissionens direktiv 2007/28/EF (EUT L 135 af 26.5.2007, s. 6).

(2) Guidelines for predicting dietary intake of pesticide residues (revised), prepared by the GEMS/Food Programme in collaboration with the Codex Committee on Pesticide Residues, offentliggjort af Verdenssundhedsorganisationen i 1997 (WHO/FSF/FOS/97.7).

Bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. juni 2007.

På Kommissionens vegne
Markos KYPRIANOU
Medlem af Kommissionen

BILAG

I del A i bilag II til direktiv 90/642/EØF affattes oplysningerne om diazinon således:

Pesticidrester og maksimalgrænseværdier (mg/kg)	
»Grupper af og eksempler på individuelle produkter, for hvilke der gælder MGV	Diazinon
1. Frugter, friske, tørrede eller ubehandlede, konserveret ved frysning, ikke tilsat sukker; nødder	
i) CITRUSFRUGTER	0,01 (*)
Grapefrugter	
Citroner	
Limefrugter	
Mandariner (herunder klementiner og lignende krydsninger)	
Appelsiner	
Pompelmus	
Andre	
ii) TRÆNØDDER (også afskallede)	
Mandler	0,05
Paranødder	
Cashewnødder	
Kastanjer	
Kokosnødder	
Hasselnødder	
Macadamia	
Pekannødder	
Pinjekerner	
Pistacienødder	
Valnødder	
Andre	0,01 (*)
iii) KERNEFRUGTER	0,01 (*)
Æbler	
Pærer	
Kvæder	
Andre	
iv) STENFRUGTER	0,01 (*)
Abrikoser	
Kirsebær	
Ferskner (herunder nektariner og lignende krydsninger)	
Blommer	
Andre	

Pesticidrester og maksimalgrænseværdier (mg/kg)	
Grupper af og eksempler på individuelle produkter, for hvilke der gælder MGV	Diazinon
v) BÆR OG SMÅFRUGTER	
a) Spisedruer og druer til vinfremstilling	0,01 (*)
Spisedruer	
Druer til vinfremstilling	
b) Jordbær (undtagen vildtvoksende)	0,01 (*)
c) Stængelfrugter (undtagen vildtvoksende)	0,01 (*)
Brombær	
Korbær	
Loganbær	
Hindbær	
Andre	
d) Andre småfrugter og bær (undtagen vildtvoksende)	
Blåbær	
Tranebær	0,2
Solbær og ribs (røde, hvide)	
Stikkelsbær	
Andre	0,01 (*)
e) Vildtvoksende bær og frugter	0,01 (*)
vi) DIVERSE FRUGTER	
Avocadoer	
Bananer	
Dadler	
Figner	
Kiwifrugter	
Kumquats	
Litchiblokker	
Mangofrugter	
Spiseoliven	
Oliven (oliefremstilling)	
Papaja	
Passionsfrugter	
Ananas	0,3
Granatæbler	
Andre	0,01 (*)

Pesticidrester og maksimalgrænseværdier (mg/kg)	
Grupper af og eksempler på individuelle produkter, for hvilke der gælder MGV	Diazinon
2. Grøntsager, friske eller ubehandlede, frosne eller tørrede	
i) RØD- OG KNOLDGRØNTSAGER	
Rødbeder	
Gulerødder	
Maniok	
Knoldselleri	
Peberrod	
Jordskokker	
Pastinakker	
Persillerod	
Radiser	0,1
Skorzonerrod	
Batater	
Kålroer	
Majroer	
Yams	
Andre	0,01 (*)
ii) LØG	
Hvidløg	
Løg, alm.	0,05
Skalotteløg	
Forårsløg	
Andre	0,01 (*)
iii) FRUGTGRØNTSAGER	
a) Solanacea	
Tomater	
Peberfrugter	0,05
Auberginer	
Okra	
Andre	0,01 (*)
b) Cucurbitae — spiselig skræl	
Agurker	
Drueagurker	
Courgetter	
Andre	

Pesticidrester og maksimalgrænseværdier (mg/kg)	
Grupper af og eksempler på individuelle produkter, for hvilke der gælder MGV	Diazinon
c) Cucurbitae — ikke spiselig skræl	0,01 (*)
Meloner	
Græskar	
Vandmeloner	
Andre	
d) Sukkermajs	0,02
iv) KÅL	
a) Blomsterkål	0,01 (*)
Broccoli	
Blomkål	
Andre	
b) Hovedkål	
Rosenkål	
Hvid- og rødkål	0,5
Andre	0,01 (*)
c) Bladkål	
Kinakål	0,05
Grønkål	
Andre	0,01 (*)
d) Kålrabi	0,2
v) BLADGRØNTSAGER OG FRISKE URTER	0,01 (*)
a) Salat og lignende	
Karse	
Vårsalat	
Hoved- og pluksalat	
Endivie, bredbladet	
Rucola	
Blade og stilke af kål	
Andre	
b) Spinat og lignende	
Spinat	
Bladbeder	
Andre	
c) Brøndkarse	
d) Julesalat	

Pesticidrester og maksimalgrænseværdier (mg/kg)	
Grupper af og eksempler på individuelle produkter, for hvilke der gælder MGV	Diazinon
e) Urter	
Kørvel	
Purløg	
Persille	
Selleriblade	
Andre	
vi) BÆLGFRUGTER (friske)	0,01 (*)
Bønner (med bælg)	
Bønner (uden bælg)	
Ærter (med bælg)	
Ærter (uden bælg)	
Andre	
vii) STÆNGELGRØNTSAGER (friske)	0,01 (*)
Asparges	
Kardoner	
Selleri	
Fennikel	
Artiskokker	
Porrer	
Rabarber	
Andre	
viii) SVAMPE	0,01 (*)
a) Svampe, dyrkede	
b) Svampe, vildtvoksende	
3. Bælgplanter	0,01 (*)
Bønner	
Linser	
Ærter	
Lupiner	
Andre	
4. Oliefrø	0,02 (*)
Hørfrø	
Jordnødder	
Valmuefrø	
Sesamfrø	

Pesticidrester og maksimalgrænseværdier (mg/kg)	
Grupper af og eksempler på individuelle produkter, for hvilke der gælder MGV	Diazinon
Solsikkefrø	
Rapsfrø	
Sojabønner	
Sennepsfrø	
Bomuldsfrø	
Hampefrø	
Andre	
5. Kartofler	0,01 (*)
Nye kartofler	
Spisekartofler	
6. Te (blade og stilke, tørrede, også gærede, af <i>Camellia sinensis</i>)	0,02 (*)
7. Humle (tørret), også humlepellets og ikke koncentreret pulver	0,5

(*) Angiver bestemmelsesgrænseværdien.*

II

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

AFGØRELSER OG BESLUTNINGER

RÅDET

RÅDETS BESLUTNING

af 18. juni 2007

om bemyndigelse af Den Italienske Republik til at anvende foranstaltninger, der fraviger artikel 26, stk. 1, litra a), og artikel 168 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem

(2007/441/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem⁽¹⁾, særlig artikel 395, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I brev af 9. oktober 2006, der er registreret i Kommissionens Generalsekretariat den 11. oktober 2006, anmodede Italien om bemyndigelse til at indføre foranstaltninger, der fraviger bestemmelserne i Rådets direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag⁽²⁾ vedrørende en afgiftspligtig persons ret til at fradrage moms betalt på indkøb og vedrørende beskatning af forretningsaktiver anvendt til privat brug.

(2) Direktiv 77/388/EØF er blevet erstattet af direktiv 2006/112/EF.

⁽¹⁾ EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1. Senest ændret ved direktiv 2006/138/EF (EUT L 384 af 29.12.2006, s. 92).

⁽²⁾ EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1. Senest ændret ved direktiv 2006/98/EF (EUT L 363 af 20.12.2006, s. 129).

(3) I overensstemmelse med artikel 395, stk. 2, i direktiv 2006/112/EF underrettede Kommissionen ved brev af 28. februar 2007 de øvrige medlemsstater om Italiens anmodning. Ved brev af 21. november 2006 underrettede Kommissionen Italien om, at den var i besiddelse af alle de oplysninger, som den fandt nødvendige for at kunne vurdere anmodningen.

(4) Artikel 168 i direktiv 2006/112/EF fastsætter, at en afgiftspligtig person har ret til at fradrage moms pålagt levering af varer og ydelser, som denne person har modtaget til anvendelse i forbindelse med sine afgiftspligtige transaktioner. Artikel 26, stk. 1, litra a), i samme direktiv indeholder et krav om at angive moms, når et forretningsaktiv anvendes til privat brug.

(5) Det er vanskeligt at fastlægge privat brug af køretøjer nøjagtigt, og selv om det er muligt, er mekanismen til at gøre det ofte besværlig. Ifølge de foreslåede foranstaltninger bør momsbeløbet for udgifter, der kan fradrages for køretøjer, der ikke udelukkende anvendes i forretningsøjemed, med visse undtagelser fastsættes til en fast procentsats. På grundlag af de foreliggende oplysninger mener de italienske myndigheder, at en fast sats på 40 % er berettiget. For at undgå dobbeltbeskatning bør kravet om angivelse af moms for privat anvendelse af et køretøj samtidig ophæves, når den har været omfattet af denne begrænsning. Disse foranstaltninger kan begrundes med, at der er behov for at forenkle proceduren for betaling af moms og forhindre momsunddragelse som følge af ukorrekt regnskabsføring.

(6) Disse fravigelsesbestemmelser bør begrænses tidsmæssigt, sådan at der kan foretages en vurdering af deres effektivitet og af procentsatsens hensigtsmæssighed, da den foreslåede procentsats er baseret på foreløbige undersøgelser om forretningsmæssig anvendelse.

- (7) Den 4. november 2004 fremsatte Kommissionen et forslag til rådsdirektiv om ændring af direktiv 77/388/EØF, nu 2006/112/EF, for så vidt angår retten til at fradrage moms⁽¹⁾. Fravigelsen bør ophøre ved det foreslåede direktivs ikrafttræden, hvis dette tidspunkt indtræder før den dato, der er specificeret i denne beslutning —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Uanset artikel 168 i direktiv 2006/112/EF bemyndiges Italien til at begrænse retten til at fradrage moms betalt på motorkøretøjer, der ikke udelukkende anvendes i forretningsmæssigt øjemed, til 40 %.

Artikel 2

Uanset artikel 26, stk. 1, litra a), i direktiv 2006/112/EF må Italien ikke sidestille privat brug af køretøjer, der indgår i aktiverne i en afgiftspligtig persons virksomhed, med levering af ydelser mod vederlag, når køretøjet har været omfattet af en begrænsning af fradragsretten efter denne beslutning.

Artikel 3

Udgifter i tilknytning til motorkøretøjer omfattes ikke af den begrænsning af fradragsretten, der godkendes ved denne beslutning, hvis motorkøretøjet falder ind under en af følgende kategorier:

- køretøjet udgør en del af den afgiftspligtige persons driftsmidler for udøvelsen af dennes aktiviteter
- køretøjet anvendes som taxa
- køretøjet anvendes af en køreskole til køretimer
- køretøjet anvendes til leje eller leasing
- køretøjet anvendes af sælgere.

Artikel 4

Udgifter i tilknytning til motorkøretøjer dækker udgifter til erhvervelse af et køretøj, herunder udgifter i henhold til kontrakter om montage og lignende, produktion, erhvervelse inden for Fællesskabet, indførsel, leasing eller leje, ombygning, reparation eller vedligeholdelse samt udgifter til leveringer eller tjenesteydelser i tilknytning til køretøjer og brug heraf, herunder smøremidler og brændstof.

Artikel 5

Artikel 1 og 2 gælder for alle motorkøretøjer med undtagelse af landbrugs- og skovbrugstraktorer, som normalt anvendes til person- og godstransport ad vej og har en tilladt totalmasse på ikke over 3 500 kg og højst otte sæder ud over førerens sæde.

Artikel 6

En vurdering, der dækker de første to års anvendelse af denne beslutning, herunder en bedømmelse af den anvendte begrænsning af procentsatsen, forelægges Kommissionen to år efter denne beslutnings ikrafttræden, dog senest den 31. december 2009.

Artikel 7

Denne beslutning udløber på dagen for ikrafttrædelsen af Fællesskabets regler for fastlæggelse af de udgifter i forbindelse med motorkøretøjer, der ikke giver ret til et fuldt fradrag for merværdiafgiften, dog senest den 31. december 2010.

Artikel 8

Denne beslutning er rettet til Den Italienske Republik.

Udfærdiget i Luxembourg, den 18. juni 2007.

På Rådets vegne
F.-W. STEINMEIER
Formand

⁽¹⁾ EUT C 24 af 29.1.2005, s. 10.

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Kommissionens forordning (EF) nr. 208/2007 af 27. februar 2007 om tilpasning af forordning (EØF) nr. 3149/92 om gennemførelsesbestemmelser for levering af levnedsmidler fra interventionslagre til de socialt dårligst stillede personer i Fællesskabet som følge af Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse af Den Europæiske Union

(Den Europæiske Unions Tidende L 61 af 28. februar 2007)

Offentliggørelsen af ovenstående forordning i Den Europæiske Unions Tidende ophæves hermed.

Berigtigelse til Kommissionens forordning (EF) nr. 209/2007 af 27. februar 2007 om ændring af forordning (EØF) nr. 3149/92 om gennemførelsesbestemmelser for levering af levnedsmidler fra interventionslagre til de socialt dårligst stillede personer i Fællesskabet

(Den Europæiske Unions Tidende L 61 af 28. februar 2007)

Offentliggørelsen af ovenstående forordning i Den Europæiske Unions Tidende ophæves hermed.
